



روحانی دستور برنامه ملی بازآفرینی شهری را صادر کرد

نوید توسعه شهری با مسکن «امید»

گروه جامعه: چند هفته قبل بود که رئیس‌جمهور در بخشی از گفت‌وگوی رودرو با مردم، درباره تحولی در بافت فرسوده شهری متفاوت از برنامه‌هایی که تا به حال اجرا شده و این‌بار تسهیلات ویژه‌ای را برای همراهی مردم در نظر گرفته، صحبت کرد...

صفحه ۱۳

شنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۶ • ۲۳ جمادی‌الاول ۱۴۳۹ • ۱۰ فوریه ۲۰۱۸



فرارسیدن ۲۲ بهمن
سالروز پیروزی انقلاب اسلامی کرامی باد

علی لاریجانی:

برخی متخصص اختلاف افکنی هستند

گروه سیاست: علی لاریجانی رئیس مجلس که به استان اصفهان سفر کرده، در مراسم گرامیداشت شهدای مدافع حرم در مصلاي زرین شهر شهرستان لنجان گفت: دشمنان می‌خواهند حتی برای ۲۲ بهمن دل مردم را خالی کنند اما به آنها می‌گوییم...

صفحه ۳

سال پانزدهم • شماره ۳۰۸۳ • ۱۶ صفحه + ۴ صفحه ویژه‌نامه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

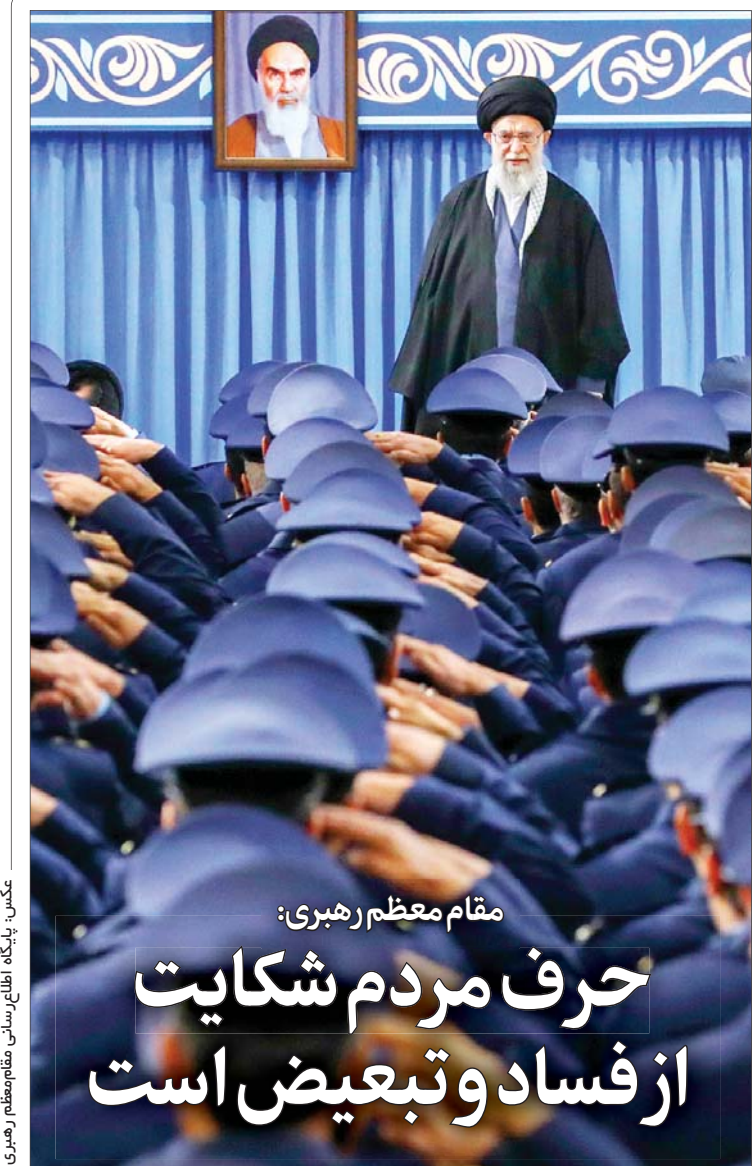
آسیاب به نوبت نبود

احمد غلامی . سردبیر



هیچ تصویری از اجساد آن سه نفر در ذهن ندارم. تصمیمم این بود آنان را همان‌طور که بار آخر دیده بودم به یاد بسپارم. خرداد ۷۶ بود که دو نفرشان را دیدیم؛ رسول و محمود. با روی کار آمدن دولت اصلاحات به سیاست بازگشته بودند، نه به متن‌اش به حاشیه‌اش، مثل همه ما بودند که دولت اصلاحات را نوعی تحقق رؤیاهایمان می‌دیدیم؛ تحقق آزادی و ادامه انقلاب اسلامی سال ۵۷ که دلمان برایش می‌تپید. یکی از آن سه نفر، عضو جنبش مسلمانان مبارز (جاما) بود و دیگری چریک فدایی خلق، نمی‌دانم اقلیت بود یا اکثریت و دیگری رفیق این دو نفر، عضو هیچ دارودسته‌ای نبود. رسول جامایی بود و سرش درد می‌کرد برای بحث و بحث. بیش از آنکه حرفی بزند، شنونده بود. به حرف‌های طرف مقابل دقیق گوش می‌داد و اگر نکته‌ای در حرف‌هایش می‌دید و به نظرش درست می‌رسید، تأییدش می‌کرد و می‌گفت: «همینه، آره درست می‌گی!» این تاکتیک‌اش بود. با این کار به طرفش اعتماد به نفس می‌داد تا او را بیشتر با عقاید سیاسی خودش هم‌دل کند. رسول در انتهای دهه ۶۰ چندسالی زندانی، و سپس آزاد شد. بعد از آزادی برگشت به ولایت‌شان اطراف شیراز و کشاورزی کرد. محمود، فدایی بود. چنان تند حرف می‌زد که نمی‌توانستی حرف‌هایش را دنبال کنی. باید روی هوا آنها را می‌قاییدی و خودت سرهم‌شان می‌کردی. همه‌چیز را یک جا می‌گفت. انکار وقت تنگ است و قرار است فردا بمیرد. خود خودش بود، و با باوری راسخ فکر می‌کرد همه باید راهی را بروند که او می‌رود، وجه مشترک او با رسول این بود که هردو دل‌شان می‌خواست آن‌طور که خودشان دوست دارند بمیرند. او را زودتر از رسول دستگیر کردند و دیرتر، آزادش. آزاد که شد کسی باورش نمی‌شد آزاد شده باشد. دیگر کم‌حرف شده بود. به چشم‌هایت زل می‌زد. نمی‌خواست تو را نسبت به موضوعی متقاعد کند، اما در عمق چشم‌هایش هنوز برق باور و اشتیاق موج می‌زد و با اینکه خاموش بود در روشش فریاد می‌زد کاری باید کرد تا دیر نشده. سومی امیر بود، عضو هیچ دارودسته سیاسی‌ای نبود، به زندان هم نیفتاد اما وضعیت‌اش ترازیک‌تر از رفقایش بود. دوستی با آنان برایش گران تمام شده بود، هرجا می‌رفت کار کند، بعد از چندروزی که دستش بند شده بود، صدایش می‌زدند و به بهانه‌ای عذرش را می‌خواستند. بار اول و دوم بهانه‌ها را جدی می‌گرفت و خودش را سرزنش می‌کرد. بعد یکی آب پاکسی را ریخت روی دستش و گفت: «ببخود دنبال کار دولتی نباش، هرجا بروی توی تحقیقات محلی رد می‌شوی!». باورش برای امیر سخت بود که همسایه‌ها بدش را بگویند و ناکارش کنند. دیگر تلاش نکرد جایی برود و دور کار دولتی را قلم گرفت و نسبت کنج بقالی پدرش که نبش کوچه شهید باقری بود.

ادامه در صفحه ۴



مقام معظم رهبری:

حرف مردم شکایت از فساد و تبعیض است

صفحه ۶

یادداشت

دیپلماسی حرفه‌ای برای نفع اقتصادی

بود. کمیسیونتی علیه این اقدامات یک‌جانبه ایران تشکیل و سپس، علیه ایران اقامه دعوی شده و طرف فرانسوی خواستار یک میلیارد فرانک غرامت شده بود. نگارنده از مسئولان وقت خواستم به دلیل شفاف‌ی اعلام‌شدن لغو همه قراردادهای رژیم گذشته، حداقل درباره این یک قرارداد اعلام کنند که همچنان ایران به آن متعهد است. در همان تاریخ، عراق و برزیل اعلام‌امادگی کرده بودند که سهم ایران در آن قرارداد را خریداری کنند. متأسفانه توجهی به خواست من نشد. احکام صادره در دعای ایران و ایالات متحده معمولاً به دلیل لغو یک‌جانبه بوده است. امروز بعد از چهار دهه از وقوع انقلاب، نیاز به حرکت خارج منافع ملی را در نظر دارد و باید تغییرات در آن با دقت صورت گیرد. در آن مقطع تصویری وجود داشت که لغو هرچه پیش از انقلاب انجام شده و قراردادهایی که بسته شده، در مسیر ارزش‌های انقلاب است. تقریباً همه قراردادهای دوران شاه یک‌جانبه نقض شد. به یاد دارم با طرف فرانسوی، قراردادهایی بسته شده



داوود هر میداس باوند
استاد روابط بین‌الملل

معمولاً با وقوع انقلاب در کشور، تغییراتی در جهت‌گیری‌ها و رفتارهای آنان، به‌ویژه در سیاست خارجی دیده می‌شود. بعد از انقلاب نگارنده در سه سمت در وزارت خارجه فعال بودم؛ رئیس اداره هشتم سیاسی، رئیس دفتر حقوقی و رئیس هیئت نمایندگی سی‌پی‌سی (دفتر مشترک هماهنگی ایران و عراق). فضای انقلابی دگرگون‌کننده است اما باید توجه داشت ساختار وزارت خارجه منافع ملی را در نظر دارد و باید تغییرات در آن با دقت صورت گیرد. در آن مقطع تصویری وجود داشت که لغو هرچه پیش از انقلاب انجام شده و قراردادهایی که بسته شده، در مسیر ارزش‌های انقلاب است. تقریباً همه قراردادهای دوران شاه یک‌جانبه نقض شد. به یاد دارم با طرف فرانسوی، قراردادهایی بسته شده

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

می‌شد انقلاب نکرد؟

نیست بلکه پایان جدال طولانی بین روحانیت شیعه و سلطنت به حساب می‌آید. بند هفت می‌گوید: «رویه آمریکا از آغاز بحران، فرمول «شاه- ارتش - استقلال» بوده اما امروز فرمول «مذهب - ارتش - استقلال» حاکم است». به‌هرحال مبارزه با استبداد و مقابله با عاملی که زمانی که قدرت داشته انسان‌ها را تحقیر کرده و همین‌طور ادامه داشته، موضوع اصلی انقلاب است. در سال ۵۶ هم شاه فضای باز سیاسی به وجود آورد، چراکه هیچ نگرانی‌ای احساس نمی‌کرد. من در کمیته مشترک در زندان بودم و دادن روزنامه به ما آزاد شده بود. در ارگان حزب رستاخیز مطلبی از شاه خواندم که پشتم لرزید. نوشته بود ما وارد دروازه‌های طلایی تمدن می‌شویم و هیچ نگرانی‌ای هم نداریم، شاه بر اساس تفکر کاذب و بی‌اطلاعی از فضای داخل جامعه با خیال راحت گفت تعدادی از زندانیان سیاسی آزاد شوند. حتماً فکر کرده اگر برخی مبارزان هم بیرون بیایند چه می‌توانند بکنند؟ اگر شاه صدای مردم را زودتر شنیده بود و نمی‌گذاشت هنجارشکنی‌ها، بی‌قانونی‌ها، زیرپا گذاشتن قانون اساسی و نادیده‌گرفتن حقوق ملت رخ دهد، بدون تردید جامعه رشد متوازن داشت و شاه در حد اختیارات محدود، سلطنت و نه حکومت می‌کرد. روزی هم مردم، سلطنت را به جمهوری تبدیل می‌کردند و تبعات انقلاب، آسیمی به دنبال نداشت. این روزها درباره مقایسه شرایط اقتصادی با سیاست‌های اقتصادی زمان شاه مطالب مختلفی در رسانه‌های اجتماعی می‌بینیم. آیا عملکرد اقتصاد آن دوران، درست و در راستای توسعه متوازن و پایدار بوده است؟

ادامه در صفحه ۴



مرتضی الویری
رئیس شورای اعلای استان‌ها

این سوال بارها پرسیده شده که در مواجهه با موج انقلاب، شاه نتوانست اقدام نظامی کند یا نتوانست؟ سولیون، سفیر آمریکا، در گزارشی به کشور متبوع خود اوضاع را وخیم و بحرانی ارزیابی می‌کند که روز و شب درگیری‌ها ادامه دارد و شاه هم سست و بی‌اراده شده است. می‌گوید در ملاقات پنجم دی ۵۷ از من پرسید آیا آمریکا از او برای استفاده از زور و خون‌ریزی برای ایجاد نظم و امنیت حمایت می‌کند؟ پاسخ شاه ۱۰ روز بعد از آن در کنفرانس گوادلوپ داده شد. همچنین ارجاع به گزارش «پونیا توسکی»، فرستاده ویژه ژسگاردستن، به ایران که در حدود ۲۰ صفحه تنظیم شده است می‌تواند راهگشا باشد. او پنجم دی ۵۷ وارد تهران می‌شود، صبح با شاه دیدار داشته و بعدازظهر همان روز سولیون، سفیر وقت آمریکا، با شاه دیدار می‌کند. جمع‌بندی این فرستاده ویژه رئیس‌جمهور فرانسه، ۱۴ دی ۵۷ در کنفرانس سه‌روزه گوادلوپ منعکس می‌شود که در آن اثر و ردپایی به‌هیچ‌وجه از عامل اقتصادی نیست، اما فراوان از مبارزه با استبداد و فساد شاه سخن گفته شده است. بند یک می‌گوید: «تصادمات به سرعت رو به افزایش است و به اوج بحران می‌رسیم. اگر ارتش را کنار بگذاریم تقاضای برکناری و طرد شاه عمومی شده است». بند دیگر می‌گوید: «آنچه در ایران جریان دارد طرد یک رژیم پلیسی و فاسد

تیتراها

اعلام مسیرهای ۱۰گانه راهپیمایی ۲۲ بهمن در تهران

صفحه ۲

پرونده یکی از متهمان برداشتن روسری به دادگاه رفت

صفحه ۲

سکته بانک مسکن

روحانی دستور ساخت ۱۰۰ هزار مسکن
در بافت‌های فرسوده در اراضی دولتی را صادر کرد

صفحه ۴

استعفای چندبارة کریمی از تیم‌های باشگاهی علیه عادل؛ علیه کی‌روش



صفحه ۱۴

ضمیمه رایگان امروز روزنامه «شرق» ویژه نفت و انرژی

حرف اول

غرور ملی؛ همبستگی ملی

سیدرضا صالحی امیری . رئیس کمیته المپیک



همان‌گونه که در اخبار آمد، مسئولان برگزارکننده المپیک زمستانی در کره جنوبی تحت تأثیر عوامل خارجی از تحویل هدایا به ورزشکاران ایرانی امتناع کردند. این خبر باعث ایجاد تخریب و تحقیر نسبت به غرور و غیرت ایرانیان شد. به محض اطلاع از این خبر، ضمن هماهنگی با وزرای محترم خارجه، ورزش، صنعت و ارتباطات چند اقدام هم‌زمان در سطح ملی شکل گرفت. در این میان عکس‌العمل سریع وزارت خارجه در احضار سفیر و رفتار بسیار هوشمندانه آقای دکتر ظریف دال بر تغییر گویی ساسم‌سنگ شخصی خود به طور خاص با موجی از واکنش مثبت در شبکه‌های اجتماعی مواجه شد. در تداوم این اقدام، هم‌زمان با انجام مکاتبات رسمی با مسئولان کمیته بین‌المللی المپیک و شرکت ساسم‌سنگ، نسبت به عواقب این نوع رفتارهای ناصحیح هشدار جدی داده شد. در ادامه این روند ناگهان و به نحوی که نمی‌توان آن را تصور کرد، موجی از واکنش‌های اجتماعی در دفاع از ورزشکاران ایرانی اعزامی به المپیک زمستانی در سطح ملی شکل گرفت. نتیجه این موج اجتماعی در یک جمله چیزی نبود جز: سکوت نکردن ایرانیان در مقابل هرگونه تحقیر و توهین به غرور، غیرت و هویت ایرانی.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر



رجوع به صفحه ۷



رجوع به صفحه ۲

رجوع به صفحه ۳



سازمان آگهی‌ها ۸۸۷۹۲۴۳۴ - ۸۸۱۹۲۸۷۷



روابط عمومی و بازرگانی: ۸۸۸۸۸۸۱۵
www.maximiran.com @maximclothes

برادر گرامی جناب آقای سیدمرتضی مبلغ

مصیبت درگذشت مادر گرامیتان را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند متعال برای آن مرحومه علو درجات و برای بازماندگان صبر و اجر مسئلت داریم.

روزنامه شرق

برادر عزیز جناب دکتر سیدمرتضی مبلغ

خبر درگذشت والده مکرمه‌تان ام‌الشهدا حاجیه خانم سروری موجب تأثر دوستان شد. این مصیبت را به جناب‌عالی و خاندان و بازماندگان محترم تسلیت گفته ان‌شاءالله آن مرحومه تازگه‌گذشته در جوار فرزند شهیدش مرزوق بارگاه رب باشد و خداوند به بازماندگان اجر و صبر عطا فرماید.

سیدمحمود حسینی، سیدابوالفضل رضوی، محمدهاشم مهمینی

مرتضی تهرانی، جعفر ربانی، حسن جعفری، محمد زائری

مهدی رحمانیان، حسن فرهادی، علیرضا یوسفی، ناصر زرگر

مصطفی نصر اصفهانی، محمدمهدی صمدی، احمدعلی فردوسی

جعفر رحمان‌زاده، سعید صدوقی، محمدتقی شریعتی

رفضانعلی افشاری، عباس نصر آزادانی، حسین مولایی

علیرضا فیروز، حجت‌الله میرزایی و مصطفی ایزدی